

Sygn. akt I CSK 701/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa U. [...] spółki z o.o. w W.
przeciwko M. [...] S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 4 czerwca 2018 r., sygn. akt VII AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materiałnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżąca przedstawiony przez siebie problem prawny ujęła w pytaniu: „Czy uwzględniając treść przepisu art. 15 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k. premie pieniężne ustalone w stałej stawce procentowej od obrotu i przysługujące kupującemu od konkretnej wartości sprzedanego towaru lub w stałej stawce, jako procent od obrotu, po przekroczeniu określonego w umowie progu obrotu, mogą być

traktowane, jako zwykłe obniżenie ceny kupna towarów realizowane w ramach zasady swobody umów?”.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie istotnego zagadnienia prawnego. Ponadto należy podkreślić, że Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 19 lutego 2019 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I CSK 423/18, odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej tego samego skarżącego, reprezentowanego przez tego samego pełnomocnika w zbliżonym - jak w niniejszej sprawie - stanie faktycznym. W uzasadnieniu tego orzeczenia odwołał się do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2018 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 244/17, którym Sąd oddalił skargę kasacyjną wniesioną przez tego samego skarżącego. Wydanie tego wyroku było poprzedzone licznymi podobnymi orzeczeniami Sądu Najwyższego, o których jest mowa w szczególności w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2017 r. I CSK 658/16. W orzeczeniach tych Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wprowadzenie narzucanie dodatkowych opłat na sprzedawcę przez kupującą dużą firmę handlową z reguły stanowi przypadek, o którym jest mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k., ale należy podejść indywidualnie do każdej sytuacji. Konieczne jest ustalenie charakteru tzw. współpracy stron i znaczenia ekonomicznego oraz prawnego pobieranych opłat; w wypadku opłat potransakcyjnych konieczne jest powiązanie z innymi czynnikami, jak zwłaszcza z wysokością obrotu.

Przedstawiony przez skarżącą problem został wyjaśniony w orzecznictwie i nie zachodzi potrzeba kolejnych wypowiedzi.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

[aw]